

kommer mig ikke at være rigtigt, at Folk saaledes kan gaa udenfor Lovens Forudsætninger og tage et beskyttet ualmindeligt Navn og sætte det lige foran Jensen, eller hvad det nu er. Det er sikkert et Forhold, man fra Ministeriets Side bør have sin Opmærksomhed henvendt paa. Man kunde, tror jeg, bøde noget paa det ved at give Børnene Ret til at tage Moderens Pigenavn, naar det er et mere ualmindeligt Navn, men hvis de ikke har den fjerneste Tilknytning til det beskyttede Efternavn, skal de ikke have Lov til at tage det som Fornavn, fordi man derved fremkalder det Indtryk, at man paa en eller anden Maade har Tilknytning til den paagældende Slægt.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg først med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man kunde ønske Loven udvidet med Hensyn til Adgangen til at forbeholde sig Navne, sige, at jeg tror ikke, det Spørgsmaal spiller den store Rolle, som man tillægger det her. Selv den tidligere Lov, som gav Ret til at forbeholde sig visse Navne, gjaldt jo kun overfor Politimestrene; Politimestrene maatte ikke give de forbeholdte Navne, men Justitsministeriet havde den sædvanlige Ret til at give disse Navne mod et Gebyr af 33 Kr. 66 Øre. Det var altsaa i Virkeligheden et Gebyrspørgsmaal, men naturligvis blev det alligevel meget nøje undersøgt i Ministeriet, om der var Grund til at give Tilladelse til at benytte de Navne, der blev søgt om. Jeg tror derfor, at man let kommer over det Spørgsmaal, ved at Ministeriet tager Hensyn til de Navne, som er forbeholdte, for det vil vi selvfølgelig stadig bestræbe os for; derved opnaar man sikkert tilstrækkeligt. Det er vist den almindelige Mening, at naar et Navn er forbeholdt, kan det overhovedet ikke gives til andre, men det er altsaa ikke rigtigt. Det betyder kun, at det ikke kan gives af Politimestrene, men derimod af Justitsministeriet mod en forøget Betaling, jeg kunde fristes til at kalde det en Luksusbeskatning.

Ogsaa jeg er fuldt ud enig i, at Navnene bør have en dansk Sprogtone, og kan derfor ikke rigtig følge det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer paa dette Punkt. I min Tid har Ministeriet i hvert Fald meget kraftigt bestræbt sig for ikke at give Navne med en fremmed Sprogtone. For nylig var der en Mand, som ønskede at faa et italiensk Efternavn, altsaa hans almindelige Fornavn og saa de la et eller andet, men vi nægtede i Ministeriet at give Tilladelse til

at antage dette Navn, idet vi syntes, det saa mærkeligt ud, at en dansk Mand skulde have et Navn af italiensk Oprindelse, et Navn, som jo kunde tænkes at være forbeholdt i Italien; der vilde da ingen Mening være i, at vi heroppe skulde give dette Navn.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skal jeg sige, at jeg tror, det er noget upraktisk ogsaa at komme ind paa at give Fornavne Beskyttelse, for saa skal jo ogsaa Præsterne have Underretning om, hvilke Navne der maa gives ved Daaben; det er sikkert at gaa for vidt. Det gør dog ikke noget, om en Mand tager et sjældent Efternavn som Fornavn, da det kun er de nærmeste Venner, som kalder en ved Fornavn, og det er jo Efternavnet, det kommer an paa. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at faa Moderens Navn synes jeg, den Praksis, vi følger i Ministeriet, er ganske god. Hvis Faderen f. Eks. hedder Møller, og Moderens Familienavn er, vi kan jo sige Christmas, og der bliver Spørgsmaal om, hvorvidt Barnet kan faa begge disse Navne, saa følger vi i Ministeriet absolut den Praksis, at det kan faa Navnet Christmas-Møller med Bindestreg, naar Moderens snævreste Familiekreds giver Samtykke dertil, men hvis Barnet derimod kun vil hedde Christmas, skal der Samtykke til fra hele Moderens Familie. Jeg synes, dette er en ganske god Forskel at gøre. Det er en ganske god Praksis, som falder naturligt, og Folk forstaar det uvilkkaarligt, naar de hører det. At beskytte Efternavne mod at blive brugt som Fornavne vilde være meget upraktisk, thi saa maatte man jo ogsaa beskytte Fornavne. Jeg har f. Eks. den Lykke at hedde Svenning til Fornavn, hvilket er et forholdsvist sjældent Navn. Skulde det ogsaa beskyttes, mener jeg, det vilde være at gaa loylik vidt. Jeg haaber, man vil være tilfreds med Lovforslaget, som det foreligger, idet man kan være forvisset om, at Ministeriet vil tage Hensyn til de forskellige Betragtninger, der er kommet frem. Jeg mener, der navnlig bør lægges Vægt paa, at det, at et Navn er forbeholdt, kun betyder, at Politimesteren ikke kan give det, men ikke, at Ministeriet ikke kan give det. Det hændte hyppigt tidligere, at en Politimester, da Listerne over de forbeholdte Navne kun offentliggøres hvert Kvartal, gav Tilladelse til Antagelse af et Navn, som allerede var bortgivet af en anden Politimester og altsaa eo ipso forbeholdt. Derfor har man indført den